

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska petiti-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 111.

V Ljubljani v ponedeljek, 18. maja 1885.

Tečaj II.

Zakopani zakladi.

Četokrat se pritožujemo, da pripada naša ožja domovina, vojvodina kranjska, najubožnejšim deželam avstrijskega cesarstva. Nekoliko resničnega je v tem. Kedo bode tajil, da se naša zemlja ne dá primerjati gledé plodovitosti z žitorodno Madjarsko, da naš kmet ne more tekrovati niti z imovitejšimi sosedi na Koroškem in Štajerskem! Priroda nas ni radodarno obdarovala s svojimi zakladi, v premnogih pokrajinah na Dolenjskem in Notranjskem zemlja niti toliko ne rodi, da bi prebivalstvo navzlic vsej marljivosti in zmernosti moglo živeti od svojih poljskih pridelkov. Pojdi v Suho Krajino ali na Kočevsko, prehodi sive kraške pečine, in uveril se bodeš, da je usoda tu postavila zapreke, koje premagati je skoro nemogoče. Ni čuda potem, da oratarju veselje mine do intenzivnega, naprednega poljedelstva in da zastajamo celó v onih strokah, kjer bi vender le možno bilo, pri umnem gospodarstvu več sadú izvabiti skópi naravi, nego se godi dandanes. Žalostna istina je to, in prepričani smo, da je ne bodo odpravili najdobrohotnejši zakonodavni eksperimenti, ne kmetski domovi, niti predrugačeno dedno pravo, ako se te določbe ne dopolnijo z drugimi, mnogo važnejšimi spremembami v našem gospodarskem življenju.

Obsirno je polje, katero se razprostira razsodnemu rodoljubu, nameravajočemu, da gmotno blagostanje povzdigne v ljubljani domovini. Le jedno reformo bodemo naglašali na tem mestu, od katere se nadejamo jako blagodejnih posledic. In ta potrební napredek se dá prav kratko označiti: Poslužimo se zakopanih zakladov, kojih imamo vizobilji na našem ozemlju!

Listek.

Instruktor.

(Prosto preložil J. Bedének.)

(Dalje.)

Obraz doktorjev je takoj izgubil ono mrzlo določnost; morebiti bila je podobnost njegove ljubice, ki mu je iz nasprotnikovega lica, kojemu je s smrtnim orožjem nasproti stal, privabila melanholične poteze na blede obraz. Sekundant tleskne ob dlan in na obeh krajih počí. Milanova svinčenka žvižgala je pod povzdignjeno desnico mimo doktorjevega telesa. Milan postal je nepoškodovan, doktor je k višku strelil.

Ko ste bili pištoli zopet nabiti, obrne se Milan osorno k doktorju, rekóč:

„Prosim vas, ne ravnajte z menoj kakor z detetom, temveč kakor z možem, kar menim da sem! Vaše postopanje me žali!“

„Jako obžalujem, da sem takó nesrečen, da vas pri vsaki priložnosti razdražim; moja spretnost tudi ni nezmojljiva“, odgovori mu doktor nekoliko ironično.

Naravno, da ne sanjarimo o skritih skladiščih dragocenih kovín, niti o razprostranih ležiščih „črnega dijamenta“, s kojim bi tekrovati mogli s siležkim ali angleškim premógom. Po vsem drugo bogastvo imamo v mislih in to so zemeljska čudes, gledé katerih se naša Kranjska lahko meri s katero si bodi drugo deželo. Krasota naših planin, divna lepota njenih jezerskih obrežij, potem pa oni čarobni svet, kateri se odpira v notranjskih jamah očaranemu obiskovalcu — to je naravni kapital, kateri nam mora roditi bogatih obrestij, da ga le bolje naložimo nego do sedaj! V našo deželo treba privabiti tokove imovitih tujcev, njim treba razkazati naše naravno bogastvo, posebno obrtnijo je ustanoviti v naših pokrajinah, katera se bode bavila s tujci in njih prometom, in če smo količkaj spretni, kmalu se bode Kranjska lahko primerjala velikemu evropskemu hótelu, premožni Švici!

Zakopani zakladi spavajo mirno v naročji naše prirode, in nikdo skoro se zanj ne zmeni. V prvi vrsti imenujemo postojinsko jamo, in kar je enakih krasot na kranjskem Krasu. Utegne kedo ugovarjati: „Saj se vender upraviteljstvo postojinske jame in njenega fonda, na čelu mu razumni okrajni glavar Globočnik, jako hvalevredno trudi, da se jami, temu biserju naše dežele, vrednost povzdigne in pomnoži!“ Radostno pritrjujemo; tudi mi priznavamo vse zasluge dotičnih veljakov, a vender smo prisiljeni, opozarjati na nekatere nedostatke, kateri se takoj dadó odpraviti, kakor hitro se njeno spoznanje širi med ondotnim prebivalstvom in njegovimi poklicanimi zastopniki.

Postojinsko jamo treba vsekako uštevati med one umotvore, s kojimi je Stvarnikova roka izkazala

„In jaz vam pa povem, da ne stojim tukaj za šalo, kakor da bi na vašo odhodinjo iz radosti streljal!“

„Bog obvaruj, da bi bil kedaj to od vas zahteval“, odvrne mu doktor.

In zopet počíte pištoli, žalibože, da ne z istim vspehom, kakor prej. Milan ostal je zopet zdrav, doktor si je pa roko na prsi pritisnil in se na travo zgrudil. Rudeča kri barvala je zeleno ledino.

Ko se zdravnik čezenj skloni in rano preišče, pomenljivo z ramama migne. Ko je rano obvezal in deročo kri vstavil, obrne se proti okolo stoječim ter jim na tihoma reče:

„Kolikor mogoče previdno in varno treba ga je spraviti v krčmo. Tukaj za trenutek ne morem več storiti.“

„Je li rana nevarna?“ vpraša Milan.

Vprašani migne z ramama: „Malo je upanja!“

Milan je obledel, tega doktorju ni želel. V tem trenutku jel se je kesati, da je moža po svoji trmi do žalostne katastrofe tiral, ki je sam v smrtni nevarnosti, vrlo držal ljubici dano besedo, da ne bo na njenega brata streljal, in kojemu bi bilo

vso neskončnost svoje tvorniške sile. Svetovni čudes je, vreden, da si jo ogleda vsak omikan Evropejec, kateri sploh popotuje po svetu. A kako bore malo je ljudij izven Kranjskega, da bi le količkaj pojma imeli o teh divnih lepotah! In kako tudi? Denašnja doba vajena je reklame, črno na belem hoče imeti zapisano in zaznamovano, kar se znamenitega nahaja v tej ali oni pokrajini. V tem oziru se pa za naše kraje doslej čisto nič ni storilo. Drugod so pametnejši. O bazaltnem pečevji takozvane „Saksonske Švice“ je neprestano pisarenje in hvalisanje po knjigah in časopisih, ilustrovani listi prinašajo slike najnavadnejših partij, za katere se pri nas živ krst ne bi brigal, po vseh vogalih ti nasproti strlé dotični plakati z ilustracijami — in nasledek je, da se potniki kar valé v te kraje, dasi se niti od daleč meriti ne morejo z našim naravnim bogastvom! V Frankovi Juri nhaaja se pri Muggeldorfu nekoliko kapnikov, katerih na našem Notranjskem nihče ne bi niti pogledal, a reklama je dosegla, da je ta jama dandanes morda ravno toliko, ako ne bolj obiskovana, nego neprimerno veličastnejša postojinska. In koliko se prekrasnih izletov dá prirediti baš iz notranjskega osredja, iz Postojine! Sramota za nas domačine, da malo kedo izmed nas pozná divjo romantiko Predjamsko, da skoro nihče ne obišče znamenite razvaline „Kleinhäusl“ pri Planini, in da celó Škocijan, jeden najlepših slovenskih krajev, niti po imenu poznat ni med našim svetom. Svojih lastnih lepot ne poznamo, kako hočemo zahtevati od tujca, da se za nje ogreva in navdušuje?

Pred vsem moramo tedaj gledati na to, da potujoče občinstvo seznanimo s svojimi znamenitostmi. Tú ne zadostuje, pisati v domače čas-

igrača vsled svoje ročnosti njega se takoj na prvi hip znebiti.

Posadili so ranjenca v pokrit voz, ki je pred krčmo obstal in onemoglega doktorja izkrcal. Zdravnik je tudi ondi ostal.

Opoldné prišel je Stankov prijatelj in sošolec doktor Zlaten iz mesta. V duhu globoko užaljen sedel je pri bolniku, ki je žrtva nesrečnih zapletk, pred njim v vročinski bolezní blaznil. Z navzočim zdravnikom sporazumela sta se takoj in prijatelj prevzame lekarsk posel pri bolnem prijatelji, čegar rana se je tudi njemu silno nevarna zdela. Motne bile so ure, ki jih je preživel ob postelji prijatelja, po kojem je uže smrt svoje koščene roke stezala. Divja fantazija bolnikova poučila ga je še le temeljito, v kakem neskončnem trpljenji to preblago srce pojema, in da je bilo ovo le senca, kar mu je v poslednjem pismu naznanil. Sklenil je torej njegovemu očetu nevarni položaj rejenčev naznaniti.

Čez nekoliko dni po dvoboju javil se je gospodu Svetliču potni plemenitaš. Razen starega graščaka, bile ste tudi gospa njegova in Darinka, koje se je globoka žalost polastila, v sobi, kamor

nike. Neobhodno potrebno je, da zanimive popise naših naravnih krasot prijavimo, in sicer v mikavni obliki po velikih glasilih drugih narodov. Dobro pisan podlistek, objavljen v praški „Politik“, v dunajski „N. fr. Pr.“ ali v stari „Presse“, v „Pester Lloyd“ privabil nam bode avstrijskih obiskovalcev veliko število. Na inozemstvo vplivali bodo članki po nemških, ruskih, francoskih, italijanskih in angleških dnevnikih in ilustrovanih časopisih. Znamo sicer, da nimamo Bog zná koliko spretnih pisateljev, ki so ob enem zmožni dotičnih jezikov, ali nekaj jih je vender, in ti bodo storili le svojo domovinsko dolžnost, ako se peresa lotijo z namenom, propagando delati za naša prirodna čudesa med izobraženim svetom. Zlasti pa si bode upravništvo postojinske jame velike zasluge pridobilo, ako ono v tem zmislu spodbuja naše pisatelje, skrbeč za to, da se vender jednokrat nekoliko v javnosti čuje o zakopanih zakladih dežele kranjske.

Drugo sredstvo, katero priporočamo vsem merodajnim krogom, posebno pa vodstvu postojinske jame, je to, da v dotiko stopi z generalnim ravnateljstvom južne železnice. Ali ne bi bilo mogoče, da se na tej progi večkrat in redno, ne le o binkoštnih praznikih priredé zabavni vlaki, in sicer izrecno le do Postojine? Zlasti razvajanemu, imovitemu turistu — in baš na tega nam je gledati v prvi vrsti — malo ugaja, ako se mora na binkoštni ponedeljek med ogromno gnječo ljudske množice pehati in potiti po podzemeljskih prostorih. Šundra je takrat toliko, da si prijatelj narave niti prav nasititi ne more veličastnega prizora, in spomin na vso krasoto, katero je zrla njega oko, je nekako mešan, nejasen, čestokrat celó neprijeten. Tudi v tem oziru ima tedaj sedanje razumno in izkušeno predstojništvo postojinske jame lepo priliko, razširjati svetovno slavo njemu izročene zaklada ter od daleč privabiti na Notranjsko trume radovednih tujcev, z njimi pa neusahljive vire narodnega blagostanja.

Samo po sebi se razumé, da bode, ako se to doseže, naravna posledica, da se prenaredi sedanja, deloma uže zastareli jamski tarif (Grotten-tarif). Prebivalstvo imelo bode nalogo, povsod in vsigdar podpirati blagohotne namene dotičnega ravnateljstva ter na ta način, z vpludnim vedenjem, z dobro postrežbo in zmernimi cenami tujca vabiti v deželo. Če se to zgodi, če prebivalci in novinarji skupno delujejo, vsak na svojem polji, če človek naravo podpira — potem, nadejamo se, dvignili se bodo zakladi našega ozemlja na zemeljsko površje, človečanstvu na radost, deželi naši v blagor in srečo!

Iz Bolgarije.

P. C. — Tostran in onstran Balkana je neka vrsta agitatorjev, kateri se ne zbojijo nobenega

je ptujec takoj za služabnikom vstopil, ne da bi bil na odgovor čakal. Oba gospoda gledata se nekoliko časa strmé, kar se navdušeno objameta. Toda le par sekund trajala je prijaznost. Ptujec se grajščaku izpuli iz rok in brez ozira na navzoče gospe in v eni sapi vpraša:

„Kje je moj sin, kaj dela?“

„Tvoj sin?“ ponavlja grajščak začudeno in „moj stari prijatelj baron Litavski“, obrne se proti svojima — „moja žena in hči“, predstavljajoč ji došlemu.

Ta se brzo damama prikloni in nadaljuje:

„Da, moj sin, saj je vender tukaj?“

„Ljubi prijatelj, ne razumem te niti besedice, kar govoriš, tvojega sina ni bilo nikdar pri nas.“

„Ne?“ Moj Bog, kako se je to zapletlo. Prejel sem pred dvema dnéma telegram, da moj sin teško ranjen na Svetličevini umira, in ti ne veš ničesar o mojem Stanku?“

Darinka je z največjo pozornostjo besedo za besedo poslušala. Ko čuje ime Stanko, prešine jej strašna misel možgane:

„Stanko — moj Bože — on tukaj — umira tedaj je vender le Milan“ — vsklikne in se omedlela v materino naročje zgrudi.

neugodnega uspeha, ter se nikakor ne dadó pripričati z razumom. Panbolgarski hujskači pač morajo priti do spoznanja, da vsa politična situacija zdaj pač ni taka, da bi se moglo v Macedoniji inscenirati gibanje s količkaj ugodnim izidom. Tudi so se čuli tehtni, večinoma merodajni glasovi. Kakor se zdaj kaže, bi nemiri v Macedoniji prinesli Bolgariji prej škodo kakor kako korist. Vender se še vedno prirejajo in sklicujejo macedonski shodi. V Kazanliku se je sklical velik shod, da se pripravijo sredstva za osvobojenje macedonskih bratov; pri tem shodu se je slovesno pred Bogom in svetom prisezalo, da naj se prej ne miruje, dokler ne bode Macedonija zjedinjena z Bolgarijo.

Čuje se tudi z veliko gotovostjo, da se na troške vzhodno rumelijskega odbora oborožuje mnogo prostovoljcev, kateri bi, organizovani in oboroženi, združeni z legijami v Bolgariji, prestopili macedonsko mejo. Sicer pa bode vlada v Sredci uže skrbela za to, da drevesa ne bodo previsoko vzrastla. Čuje se, da je krajevna vlada storila vse potrebne korake, da se prepreči upad tolp iz provincije v Macedonijo. Jdnake ukrepe je baje sklenila tudi kneževska vlada. Teh naredb pa je bilo tudi uže treba, kajti akcijski odbori hoté uže izvršiti svoje načrte. V Sredci izšla je knjiga, katera je kaj zeló podobna oklicu na bolgarski narod. V tem spisu se naznanjajo celó točke na macedonskih tleh, katere morajo nemudoma zasesti „narodni bojevniki.“ Ta knjiga je baje celó Turčijo vznemirila.

Krajevni vladi v Plovdivu manjka večkrat energije, katera se zdaj, ko je hujskanje proti vsem nebolgarskim elementom na dnevnem redu, zeló pogreša. Posebno se strogo govori o popustljivosti glavnega guvernerja Gavriila paše nasproti izgredom na Jurijev dan (dné 5. t. m.). Kakor vsako leto in se vé da brez ovir, pripravljala se je grška nasebina v Plovdivu tudi letos, da praznuje imendan svojega kralja. Slavnost bi bila v tem, da bi se bila obhajala slovesna božja služba, bi se bile razobesile zastave na grških cerkvah in zvečer bi bila razsvitljava. Bolgarom pa ni dopalo to počenjanje njihovih grških someščanov in sklenili so, vse to preprečiti. V istini hodile so oborožene bulgarske tolpe po mestu ter kričale: „Proč z Grki, smrt Grkom!“; na mnogih krajih napravili so več škode, posebno pa so poškodovali neko lekarno. Vlada je sicer poslala proti njim žandarmerijo in vojake, a s tem je bilo malo pomagano. Neredi trajali so 8 ur; več oseb je bilo pri teh izgredih ranjenih.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Iz Štajerske poročá se o volitvenem gibanji: Te dni govoril je Baron Goedel pred svojimi

Gospoda ji priskočita na pomoč in posadita v naslonjač.

„Ali moj Bog, ti praviš, da ne poznaš Stanka, in jaz sem mislil, da vas je našel, ker je tukaj bil. Kaj, ko bi bil pod drugim imenom, pod imenom Nikoličem?“

Sedaj se grajščak prestraši in obledi.

„Nikolič — naš instruktor — naj bi bil tvoj sin?“ ponavlja grajščak.

„Da, da, uže mora tako biti, ali kje je, kaj se mu je zgodilo?“

„O ti večna milost, saj ni živa duša besedice vedela,“ jadikuje grajščak, „oj da bi bil vsaj kaj slutil, in vse bi bilo lahko drugače, in sedaj —“

„Kaj mu je, govori vender!“

„Kaj za vruga je tako trdovratno svoje ime tajil?“

„Nesrečen prepir — zmešnjava — grda zmeta od moje strani, ali govori, povej mi, kaj se je prigodilo?“

Med tem ko je gospa Svetličeva s pomočjo še hišine nezavedno Darinko na njeno sobo in v posteljo spravljala, razložil je stari Svetlič prav s kratkimi, a jedrnatimi besedami žalostni položaj,

volilci v Konjicah; gospod baron je zagotavljal volilce, da mu je trgovinski minister baron Pino obljubil, da bode država dala za železniško prógo Konjice-Poličane znatno podporo ter da se bode ta próga pričela graditi uže prihodnje leto. Volilci so izrekli Goedlu popolno zaupanje ter ga zopet sprejeli kot kandidata.

Iz Koroške se o volilnem gibanji poročá: Konservativci postavili bodo v kmetskih občinah liberalnim kandidatom nasproti naslednje kandidate: Za okraj Spital-Šmohor župana iz Rennwega, Janeza Peitlerja; za okraj Beljak-Borovlje profesorja Einšpielerja; za okraj Wolfsberg-Št. Vid Jurija Pongratza; za okraj Völkermarkt-Celovec trgovinskega ministra barona Pina.

Politično društvo „Sloga“ v Gorici izdalo je poziv na volilce velikega posestva; v tem oklicu priporočá se slovenskim in sploh pošteno mislečim volilcem kot kandidat Sigmund grof Attems. Volitve vršile se bodo v veleposestvu dné 8. junija.

Ogerska poslanska zbornica rešila je v petek predlogo, kako dobiti potrebne glavnice za železniški promet. Na dalje posvetovala se je o gradnji vicinalnih železnic.

Tuje dežele.

V angleški dolenji zbornici izjavil je Gladstone, da bode še v tem zasedanji predložil zakon, zadevajoč male kmete v Skotski, ministerstvo za Skotsko in predlogo, naj se obnovi jeden del zakona proti irskim zločincem.

O razmerji med Anglijo in Rusijo ni posebnih važnih poročil, pogajanja o določbi afganske meje vršijo se med obema državama in pričakuje se, da se kmalu doseže konečen sporazum. Kolikor je zdaj mogoče sklepati, se bode Rusija držala strogo prvotnih svojih zahtev, niti pičice ne bode odjenjala. Gotovo je tudi, da Rusija ne bode dala na angleško zahtevanje ukora generalu Komarovu — saj ga je car ravnokar izredno odlikoval, podelivši mu zlato hrabrostno, z briljanti okrašeno sabljo.

Iz Suakima se poročá, da bodo angleške čete v kratkem zapustile ta kraj. Pehota vrnila se bode najprej domov. Londonska poročila pravijo, da ne bode Italija, marveč Turčija zasedla trajno Suakim; vender se bode morala Turčija zavzeti, da bode ovirala trgovino z robovi, skrbela pa, da se promet po morji ohrani neoviran.

Dopisi.

V Železnikih, 16. maja. (Izv. dop.) Pretresti moralo je srce vsacemu, kdor ima kaj ljubezni do svojega naroda, poročilo o žalostnem stanji žreb-ljarjev v Kamni Gorici in v Kropi. Kaj čuda torej, da se je bila tudi našemu gosp. županu zbudila žilica pomilovanja — pomilovanja za vas, gospod urednik, da ste bili tako neprevidni, sprejeti

in ničesar ne zamolčal. Stari baron je javkal kakor dete, in neprestano le k Stanku zahteval. Tako se tedaj oba starečka na pot opravita proti vaški krčmi. Tjã dospevši stopi jima krčmar s kopicco v roci nasproti in žalostno dostavi, da je uže dve uri preteklo od kar ni bilo nič Stankovega zdravnika in prijatelja iz sobe venkaj ter da se je poslednji izrazil, da je jako malo upanja, da bi ranjenec ozdravel.

Na lahko trkanje odpro se duri bolnikove sobe in mladi zdravnik pride po prstih venkaj.

„Kako je bolniku?“ v eni sapi baron Litavski vpraša.

„S kom mi je čast?“ vpraša zdravnik.

„Baron Litavski, oče njegov, kojega ste telegrafično pozvali. Prosim vas, povejte mi, je-li še v nevarnosti?“

„Nadejem se, da je premagana.“

„Nobene nevarnosti več, torej bode ostal pri življenji?“ vsklikne stari gospod.

„Hvala Bogu, hvala Bogu,“ ponavlja srčno ginjen tudi stari Svetlič.

„Pred pol ure bila je kriza. Nar hujšega sem se nadejal, toda krepka njegova natora premogla

take reči v predale vašega cenjenega lista. V sveti jezi drznil se je govoriti, kaj je bilo treba to v javnost spravljati! Naši kovači bodo to brali in začeli rogoviliti (t. j. zahtevati zboljšanje stanja). Srečni Železnikarji, ki imate na čelu take može, ki jim bije srce tako gorko za vaš blagor!

Ne vemo, kako je bilo prišlo, da je nadzovanje v naših krajih izostalo. Poročilo o žreb-ljariji na Kranjskem bi bilo saj po polnem, ko bi se bil gosp. c. kr. nadzornik potrudil v naše kraje. A radi upamo, „da odloženo ni zadušeno“, da pride na vrsto enkrat tudi o naši obrtniji. Kako žalostne razmere! Da bi vi videli, gospod urednik, čvrsti naš rod, mislili bi, da ni več daleč oni pro-rokovani čas, v katerem bodo štiri velikani pod mernikom lahko mlatili. Zastonj bi iskali krepkih, čvrstih gorenjskih postav — srečavali bi le blede, mrtvaške obraze. Skrajni čas bi uže bil, da nam pride pomoč od zgoraj. Razen neprilicnosti, prav za prav nedostatnost, ki jih našteva napominovano poročilo, je pri nas mnogo več. V prvi vrsti je ponočno delo. Vedno se držé namreč naši kovači še stare navade. Z delom pričenjajo nekteri ob 8., drugi ob 11. uri zvečer ter končajo ob 9. ali 10. uri zjutraj. Zavarujem se zoper vsako natelevanje, češ, da hočem sramotiti svoje rojake. A vsakdo, ki bi čul, da se shajajo mladi ljudje obojega spola po noči, vsklikniti mora: Kje ste čuvari vi npravnosti! Zakaj se ne spolnuje postava, ki zabranuje ženski ponočno delo! — Otroci pričenjajo kovati pri nas z 10. letom. A kujejo cele noči. Kako dobro mora to vplivati na telesni razvoj! Iz „vigence“ (kovačnice) gredo ti mali ubož-čeki naravnost v šolo. Kako vspešen mora biti pri njih poduk! In šolske oblasti? A zadosti. Naj bi se kmalu potrudil obrtni nadzornik tudi k nam; naj bi svetu objavil bēdo tukajšnjega delavca, da bi se mu potem vsaj nekoliko olajšalo breme.

Razne vesti.

— (Nesreče.) Z Dunaja se poroča, da se je v noči dné 16. t. m. dogodilo vsled burje več nesreč. Silen vihar vrgel je pet oseb na tla, katere pa se niso mogle več pobrati in ker jim tudi nihče ni prišel na pomoč, so morale ali zmrzniti ali utoniti. V Dornbachu je vihar odnesel hiši v jedno nadstropje streho; hiša se je potem podrla. V hiši bilo je 28 stanovalcev, vendar so se vsi srečno rešili.

— (Znamenita najdba.) Kakor poročajo grški časopisi, našel je Mr. Dile, profesor francoskega arheološkega zavoda v Atenah, pri Elateji kamen, v kojem so vdolbeni grški in latinski napisi. Ti napisi pripovedujejo, da je to tisti kamen, s kojim je naš Rešenik delal znane čudeže na svatovščini v Kani. Ta kamen prinesel je ali kak apostel, ali pa kak njegov sodovremenik na Grško. Nadškof iz Patre in sekejski načelnik grškega ministerstva za uk in bogočastje podala

je zlega sovražnika. Sedaj spava tako mirno, kakor bi mu nič ne bilo, kar ga bode zopet ojačilo in okrepčalo ter mu zopet čist razum povrnilo.“

„Kako naj se vam dostojno zahvalim, mladi prijatelj,“ pravi na to baron Litavski, „tirjajte moj život in rad ga dam za sinovo življenje?“

„O prosim vas, jaz sem storil samo svojo dolžnost, nič več, nič manj! Ali treba mu bode prav skrbne postrežbe, kakeršne tukaj v prosti kmetijski krčmi pričakovati ne moremo, in za to boste pač morali —“

„Kaj hočete povedati?“

„Stanko mi je vse zaupal,“ pravi doktor dostojno.

„Razumem vas,“ odgovori stari baron žalostno s povešeno glavo, toda še ni prepozno, in vse se more še popraviti. Jaz sem bil blazen, ko sem mislil po sili doseči, kar mi z lepo besedo ni bilo mogoče. Čudno pa je usoda tukaj s svojo roko vmes segla. Devojko, katero sem mu v zakon namenil, naučil se je sam ljubiti in vse se more srečno isteči.

(Konec prihodnjic.)

sta se uže v Elatejo, da dragoceno svetinjo svečano preneseta v Atene.

— (Samomor v cerkvi.) V Parizu, in sicer v onem delu mesta, ki se imenuje Luksemburg, dogodil se je dné 10. t. m. sledeči grozni dogodek. Kakor pripoveduje „Figaro“, bilo je v ondotni protestantski cerkvi mnogo ljudi zbranih, in pastor je ravno končal svojo pridigo, ko zavpije vodja neke ondotne šole, Herman Keller, na ves glas: „Pastor jedino je resnico govoril!“ Ob jednom pa potegne ta revolver iz žepa, si ga nastavi na desno sencé ter ga sproži, na kar se zgrudi k tlam. Vsled tega nastala je strašna zmešnjava. Ljudje začeli so groze bežati proti vratom, mnogo žensk pa je omedlelo in so jih morali v nezavesti odnesti iz cerkve. Zdravnika, ki so ja takoj poklicali k nesrečnemu, dobila sta ga še pri življenji, toda nekoliko minut pozneje izdihnil je dušo. Mož je bil še mlad in zeló priljubljen. Kaj ga je napotilo do strašnega dejanja, se ne vé. Opazovali so pa uže nekoliko časa poprej na njem veliko razburjenost.

— (Iz hišine milijonarka.) Pred nekolikimi dnevi umrla je v Parizu udova necega meščana, ki je zapustila vse svoje premoženje v vrednosti treh milijonov frankov svoji hišini. Srečna hišina služila je 14 let pri tej hiši. Da-si je milijonarka sedaj uže 48 let stara, vendar je dobila v teku 48 ur 64 000 pismenih ženitovanjskih ponudb, in sicer celó od jednega bivšega ministra.

— (Dvojni vzrok.) „Dobro jutro! No, ali pojedete danes na ples h. g. N.?“ — „Ne, ne pojedemo!“ — „Pa zakaj ne?“ „A, tam mi je občinstvo premalo izborno, pa tudi — povabljen nisem!“

Domače stvari.

— (Porotniki.) Za prihodnje zasedanje, ki bode meseca junija t. l. pri c. kr. deželni kot porotni sodnji v Ljubljani, so bili izzrebani naslednji gospodje kot glavni porotniki: Josip Benedikt, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Alfred Lednik, trgovec v Ljubljani; Alojzij Pogačnik, trgovec v Cérknici; Otomar Bamberg, tiskar v Ljubljani; Matija Burger, posestnik v Postojini; Viktor Recher, hišni posestnik v Ljubljani; Štefan Lapajne, trgovec v Idriji; Anton Meršol, krojač v Ljubljani; Fran Peterca, hišni posestnik v Ljubljani; Janez Levec, posestnik v Mengši; Martin Petrič, posestnik in trgovec z lesom v Čevci; Josip Trdina, trgovec v Ljubljani; Herman Halbensteiner, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Anton Salmič, trgovec in hišni posestnik v Postojini; Josip Poženel, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Jakob Žumer, trgovec z lesom v Podholmu; Oroslav Dolenc, hišni posestnik v Ljubljani; Janez Kovač, tiskar v Ljubljani; Janez Bernard, hišni posestnik v Ljubljani; Janez Rus, posestnik v Šmartnu pri Litiji; Josip Schlaffer, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Janez Adamič, posestnik v Dolenjem Blatu pri Ljubljani; Josip Rozman, hišni posestnik v Ljubljani; Jakob Belec, klepar v Št. Vidu nad Ljubljano; Janez Slivnik, posestnik v Spodnjih Gorjah pri Radovljici; France Dolenc, trgovec in hišni posestnik v Kranji; Josip Kanc, fabrikant spirita v Ljubljani; Karol Sirmik, marketender v Ljubljani; Jakob Korošec, barvar v Ljubljani; Josip Lavrič, posestnik in vinski trgovec na Viči pri Ljubljani; Peter Lassnik, hišni posestnik in trgovec v Ljubljani; Josip Bernard ml., trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Janez Masel, posestnik v Št. Jurji in Fran Vrbič, posestnik v Borovnici. Za nadomestovalne porotnike so bili izzrebani: Mihael Lavrič, trgovski poslovodja; Eduard Hinterlechner, črevljarski mojster; Fran Sedlar, črevljarski mojster; Julij Müller, fotograf; Štefan Kljun, hišni posestnik; Fran Schumi, slaščičar, in Janez Ahlin, hišni posestnik, vsi v Ljubljani.

— (Glasilo iz „Národne Tiskarne“) v sobotni številki izreka sumničenje, da dopis v našem listu od petka s podpisom „Duhovnik“, „menda ni pisal duhovnik.“ Če bi nas ne vezala uredniška tajnost, pokazali bi lahko pismo dotičnega dopisnika gospodom iz „Národne Tiskarne“. Sicer omenimo samo, da pri nas ni navada, kovati dopise, kakor je morda pri uredništvu kakega drugega lista.

— (Iz novomeškega okraja) se poroča: Okrajna učiteljska konferenca za novomeški okraj bode v četrtek, 2. julija t. l., v Novem Mestu s sledečim

dnevnim redom: 1.) Imenovanje predsednikovega namestnika. 2.) Volitev dveh zapisnikarjev. 3.) Nadzornikovo poročilo o stanji novomeškega šolstva. 4.) Priobčevanje novih postav in ukazov. 5.) Praktični učni poskus iz zemljepisja in zgodovine na vseh treh stopinjah ljudske šole. 6.) Poročilo knjižničnega odbora. 7.) Volitev stalnega in knjižničnega odbora. 8.) Predlogi.

— (Gosp. dr. Albin Poznik) odpovedal se je kandidaturi.

— (V Postojino!) Kakor vsako leto, vršila se bode tudi letos v postojinski jami ob električni razsvitljavi binkoštna slavnost. Binkoštni ponedeljek odpeljal se bode tjá zabavni vlak iz Ljubljane ob 9. uri 45 minut zjutraj.

— (Požarna kronika.) Iz kranjskega okraja se nam piše: Dné 10. t. m. nastal je v kozolcu kočarja Ivana Galjota v Spodnjem Berniku, najbrže po neprevidnosti, ogenj, ki se je v kratkem razširil tudi na hišo in druga gospodarska poslopja omejenega posestnika. Škoda ceni se na 1200 gld., zavarován pa je bil pogoreli samo za 600 gld. — Isti dan gorelo je, in sicer zvečer okolu 9. ure v Juršicah v postojinskem okraju. Pogorela je kočarji Jarneju Bartelju hiša in gospodarsko poslopje. Škode je 250 gld. Zavarovan pa je bil pogoreli za 200 gld. — Kakó je ogenj nastal, ni znano.

— („Ave Maria“) novo, prav času primerno skladbo za čveteroglasni moški ali čveteroglasni ženski zbor ali samospjev in zbor je izdal in založil gospod L. Belár, vodja mestni šoli v Ljubljani. Natisnil jo je prav čedno g. Milic. Cena za jeden komad je 20 kr., po pošti 2 kr. več in se dobi pri g. skladatelji. Po sodbi veččakov moremo jo prav toplo priporočati gospodom pevovodjem.

— (Književnost.*) Iz podjetne in za slovensko književnost zeló zaslužne tiskarne: J. Krajec v Novem Mestu prišel je ravnokar na svitlo 17 snopič „Národne biblioteke“. Snopič ta prinaša na 78 straneh svetovnoznan: „Senilia“. Poezije v prozi Ivana S. Turgenjeva. Prevel A. Hudovernik. Natisnil in založil J. Krajec v Novem Mestu. 1885, mal. 8°. Cena 15 kr. Krajčeva „Národna biblioteka“ dobiva se pri zalagatelji samem in v Ljubljani, kolikor nam je znano, v Kleinmayr in Bambergovi knjigarni. O vsebini knjižice podrobneje govoriti zdi se nam odveč, kajti kdor je le količkaj se zanimal za slovansko literaturo, znane so mu te nežne, male, a krepko duhteče cvetke poezije. Mi prav toplo priporočamo to knjižico, kakor sploh Krajčevo biblioteko v obilo naročevanje. Knjižice so zeló lične, in cena gotovo slovenskim knjigam primerna. — Vendar nam bi bilo gledé te slednje knjižice omeniti, naj bi se drugo ne prevajale take knjižice, katere so pristopne le bolj razvitemu razumu, gledalo naj bi se bolj na to, da se narodu podaje lahko prebavljiva hrana.

Predstava v gledališči.**

Minolo sredo nastopil je zopet jedenkrat slavnoznan pevski zbor ljubljanske čitalnice v gledališči. Priredil je s prijaznim sodelovanjem vrliga „Sokola“ ljubljanskega predstavo z igro in z zeló obširnim in srečno sestavljenim pevskim in muzikalnim sporedom; in v ta spored vpletena je bila telovadba „Sokola“.

Prva točka sporeda bila je Kockova overtura „Serežan“, katero je svirala vojaška godba domačega pešpolka baron Kuhn št. 17 pod vodstvom svojega kapelnika g. Nemrave s toliko natančnostjo in razumnostjo, da je občinstvo kar zamaknjeno v divne zvoke jedva dihati si upalo. — Vesela igra „Telegram“, iz češčine prevedena po Josipu Staretu, polna prav mičnih zamotanj in zmešnjav, katere provzroči za ljubimcema, v Ameriko pobeglima, odposlan telegram, izvela se je, da-si uloge niso ravno lahke, povsem dobro. Da ne omenjamo g. Góclja (Koren), kateri je itak kot izvrstna igralska moč na slovenskem odru dobro poznat, zabeležiti nam je izbornega kretanja na odru gđ. Jos. Vernikove, katera je s pogumom, preudarkom in potrebnim ognjem predstavljala vročekrvno, po čitanji romanov nekoliko emancipirano de-

* Gospode pisatelje in zalagátelje, kateri nam izvolé doposlati knjige, uljudno prosimo, naj bi nam ob jednom naznanili ceno knjigi in knjigarno, kjer se dobiva.

** To poročilo se je zaradi pomanjkanja prostora nekoliko zakasnilo.

vajko Ljudmilo, katera je nezvestemu ljubimcu priselala „grozno“ maščevanje. Tudi nje ljubimec g. Pelan (Podgorski) umel je svojo ulogo ter jo tudi z resnostjo zadovoljivo izvel. Tudi ostale osebe gospa Gutnikova in gg. Mejač in Verovšek storili so kot diletantje več nego smo pričakovali. Vse vršilo se je v najlepšem redu, in občinstvo je večkrat vrle igralce odlikovalo s ploskanjem. — Dalnja točka bila je A. Nedvčdova kompozicija krasne pesni „Nazaj v planinski raj“, katero je pel mešani zbor čitalniški. Okolo dvajset krasnih gospodičin nastopilo je ta večer v mešanem zboru pod vodstvom pevovodje g. Valente. To bilo je stoprv drugi pot, ko so nastopile javno gospodičine pevke; radovedni smo bili na izid, a priznati moramo odkrito, da nas je vspeh kar iznenadil. Peto se je s toliko natančnostjo in ognjem, da se je videlo, da pevci umejejo tudi pesnikove besede. Občinstvo je očarano burno ploskalo takó dolgo, da je moral zbor pesen ponoviti. Isto takó izborna pel je mešani zbor tudi A. Foersterjev: „Venec Vodnikov in njegaja zloženih pesnij“ — mogočno razlegali so se krepki glasovi: „Ilirija vstan'!“ . . . — Gj. Eisenhutov osmo-spev: „Moja ljubav“ peli so najboljši povsodi uže slavnopoznati pevci, kakor gospodje Pucihar, Štamcar, Pribil . . . z umetniško natančnostjo. Na opetovano burno ploskanje morali so ponavljati pesen.

Gospodje predtelovadci „Sokola“ izkazali so se ta večer posebno dobro s „skokom“ in s telovadbo na drugo.

O tej priliki pokazal je „Sokol“, da se sme meriti z vsakim telovadnim društvom, da, nekatere vaje bile so uže takó umetne, kakor jih vidimo v boljših cirkusih.

Kratko, vsa predstava obnesla se je prav vrlo, žal! da se je občinstvo ni bolj mnogobrojno udeležilo. Sicer pa se nadejemo, da bodo vrli pevci in „Sokoli“ skusili kmalu prirediti nam jednak prijeten večer.

Gospodom volilcem ljubljanskega mesta!

V torek 19. maja t. l. ob 7. uri zvečer v mestni dvorani javni volilni shod, da se postavi kandidat za državno-zborsko volitev. K obilni udeležbi vabi gospode volilce

Národní volilní odbor.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Logatec, 17. maja. Volilci dolenjeloške, górenjeloške in rovtarske občine sprejeli so pri današnjem volilnem shodu gosp. Obrezo jednoglasno kandidatom za državni zbor.

Zagreb, 17. maja. Sabor se bode, ko reši budget, najbrže do jeseni preložil.

Madrid, 17. maja. Uradna poročila pravijo, da se je kolera v nekaterih krajih provincije Valencije, kjer je uže ponehala, zopet prikazala. Ukrenile so se takoj varnostne naredbje.

Otava, 17. maja. Včeraj zvečer ujeli so Riela ter ga privedli v šotor generala Middletona.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 18. maja.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82·45
„ „ „ srebri	82·80
Zlata renta	107·75
5% avstr. renta	98·45
Delnice národne banke	859·—
Kreditne delnice	288·90
London 10 lir sterling	124·40
20 frankovec	9·85 ⁹
Cekini c. kr.	5·84
100 drž. mark	60·85

Tujci.

Dné 16. maja.

Pri Maliči: Wertheimer, Steinharter, Gottlieb, Moravetz, Riedel, trgovci, z Dunaja.

Pri Slonn: Soukup, Schaupp, Morgenstern, Kronberger, trgovci, z Dunaja. — Lengyel, trgovec, iz Kaniže. — Slabe, lesotržec, iz Trsta. — Grof Barbo, graščak, iz Rakovnika.

Pri Južnem kolodvorn: Jenny, c. kr. rezervni lajtenant, in Kovarko, z Dunaja.

Umrli so:

Dné 15. maja. Polona Zakotnik, gostinja, 44 l., Kravja dolina št. 11, plučni edem.

Dné 16. maja. Ana Mazek, črevljarjeva soproga, 65 l., Turjaški trg št. 1, mrtvoud. — Anton Mestek, delavec, 4 mes., Tržaška cesta št. 26, driska.

Dné 17. maja. Igor Zarnik, odvetnikov sin, 5 l., Sv. Petra cesta št. 43, davica.

V civilni bólnici:

Dné 12. maja. Matija Brancelj, gostač, 60 l., jetika.

Dné 14. maja. Jakob Prosen, hlapec, 19 l., vsled telesne poškodbe. — Leopold Breclnik, agent, 29 l., opešanje. — Fran Kovač, delavec, 42 l., jetika. — Matevž Dobravec, tesar, 34 l., jetika.

Tržne cene.

V Ljubljani 16. maja.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 96 kr., domače 6 gld. 83 kr.; reš 5 gld. 20 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 57 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 60 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 39 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., сало po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 58 kr., svinjsko 70 kr., drobniško po 40 kr., — Piške po 42 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 20 kr.; mehkih 5 gld. — kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
16. maja	7. zjutraj	728·78	9·8	zpd. sr.	obl.	0·00
	2. pop.	731·13	15·0	szpd. sl.	d. js.	
	9. zvečer	733·76	9·6	szpd. sl.	d. sl.	
17. maja	7. zjutraj	736·08	7·6	bzv.	jasno	11·70
	2. pop.	734·79	16·4	jzpd. sl.	obl.	
	9. zvečer	734·77	9·6	zpd. sl.	d. js.	

V dobrohotno pozornost!

Veseloštvomim dosedanjim gostom, p. n. gospodom potovalcem in p. n. občinstvu usojam se uljudno naznaniti, da sem

hotel in restavracijo pri bavarskem dvoru Dunajska cesta št. 23

samo tri minute oddaljena od južnega kolodvora, zopet prevzel v moje osebno vodstvo. Cené sobe, izborna gorika in mrzla jedila ob vsakem dnevnem času, dobra namizna vina, pristni kraški teran in Retzer, Koslerjevo carsko pivo (pol litra samo 10 kr).

Zagotavljajoč najvestnejšo postrežbo, vabim najvljudnejše k mnogobrojnemu obisku.

(84) 3—2

Veseloštovanjem

Ivan Hafner.

Predpasniki

neprekosljivo

največja zaloga

vsake oblike, velikosti in kakovosti

prodajejo se po 25 kr. in više

pri (47) 4

J. C. Hamann-u.

Štajerski deželni zdravilni zavód

Rogatec - Slatina

na

Spodnjem Štajerskem

postaja južne železnice: Poličane.

Znamenita kislina trpke (glavberjeve) soli, jeklene kopelji, zdraviljenje z mrzlo vodo in mlekom. Indikacija: Obolenja prebaviljavnih organov. — Komfortabelni nastanek.

Sezóna od majnika do meseca oktobra.

Obrazci in naročbe na stanovanja so pri ravnateljstvu. (46) 10—3

Salicilna ustna voda

in

salicilni zobni prašek

pripravljan od G. Piccolija, lekarja „pri angelji“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Vsakdanja vporaba ohrani zobe zdrave, zobno meso okrepi ter obvaruje vseh zobnih in ustnih boleznij in vratoböla. (108) 15—15
Steklenica salicilne ustne vode 40 kr.; skatulja salicilnega zobnega praška 30 kr.

Moje takó priljubljeno, ne prozorno, ampak istinito vsebinsko, povsodi kot izborno priznano

univerzalno glicerín-milo

priporočam vsakemu kot najnežnejo in zdravijo kože ugajajoče umivalno milo. Isto odpravlja pri daljši porabi vse pege, kožne izpuške, preveliko kožino rudečico in podeljuje isti sploh največjo nežnost in čisto belino; komad stane 10 kr., 14 in 20 kr. — Neobhodno potrebno za umivanje otrók. Samo pristno iz tovarne (49) 12—3

H. P. Beyschlag-a v Avgšpurku.

Jedina zaloga v Ljubljani pri

K. Karingerji Mestni trg št. 8.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Žamer. 20 kr.
- Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Žamer. 25 kr.
- Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
- Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
- Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Cimperman, Pesni, 60 kr.
- Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
- Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
- Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
- Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.
- Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
- Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačič-Miošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.
- Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
- Klaič, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenske mladini: I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci, 30 kr. II. zvezek: Peter rokodelčič, 36 kr. III. zvezek: Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.
- Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
- Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
- Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljišča. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.
- Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
- Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Padar, Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.
- Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
- Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
- Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
- Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
- Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
- Zapiznik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.
- Zlatorog. Pravljičica za mladino. 20 kr.
- Znidarišič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljičice o:

Pepelki, Rudeči kapici in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in Robinzonu po 15 kr.